

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie A.P.

oskarżonej o popełnienie przestępstwa z art. 148 § 2 pkt 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 listopada 2025 r.
wniosku sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie X.Y. o ponowne rozpoznanie
wniosku o stwierdzenie braku spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności,
na podstawie art. 42a § 4, 13 i 14 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o
ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 334 ze zm.) w zw. z art.
430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.,

postanawia:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Dnia 10 września 2025 r. obrońca oskarżonej, działając na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., wniósł o wyłączenie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie X.Y. od rozpoznania sprawy II AKz 265/25, dot. zażalenia obrońcy oskarżonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 24 czerwca 2025 r., sygn. II AKp 25/25, o przedłużeniu tymczasowego aresztowania.

Postanowieniem z 16 września 2025 r., II AKo 130/25, Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyłączył sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie X.Y. od rozpoznania sprawy II AKz 265/25.

Pismem z 22 września 2025 r. sędzia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie X.Y., na podstawie art. 42a § 13 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (dalej: „p.u.s.p.”), wniosła o ponowne rozpoznanie wniosku obrońcy oskarżonej z 10 września 2025 r. oraz o uchylenie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z 16 września 2025 r. sygn. II AKo 130/25 i oddalenie wniosku obrońcy oskarżonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Możliwość przeprowadzenia tzw. postępowania testowego wobec sędziego sądu powszechnego limitowana jest nie tylko poprzez określenie, kto może taki wniosek złożyć (art. 42a § 6 p.u.s.p.), ale także poprzez kryterium funkcjonalne – wniosek taki może być złożony w sprawach, w których termin rozpoznania i wydania orzeczenia jest dłuższy niż miesiąc począwszy od złożenia pisma wszczynającego postępowanie w sprawie (art. 45a § 4 p.u.s.p. *a contrario*).

Sprawa, w której sędzia złożyła pismo zarejestrowane pod sygnaturą III KB 136/25 dotyczyła rozpoznania w postępowaniu odwoławczym zażalenia na postanowienie w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania. Tego rodzaju sprawy powinny być natomiast przedstawione sądowi odwoławczemu w ciągu 48 godzin (art. 463 § 2 k.p.k.) i rozpoznane przed upływem 7 dni od przekazania sądowi zażalenia z niezbędnymi aktami (art. 252 § 3 k.p.k.). Stąd, w tego rodzaju sprawach, procedura testowa przewidziana w przepisach Prawa o ustroju sądów powszechnych nie ma zastosowania. W konsekwencji, sędzia sądu powszechnego nie dysponuje prawem do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie wniosku o wyłączenie, o jakim mowa w art. 42a § 13 p.u.s.p.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak w postanowieniu.

[WB]

[a.ł]

